

Flukten fra hønsegården

Flukten fra hønsegården

Chicken Run
Nick Park, Peter Lord
DreamWorks, Pathé, Aardman Animations
2000
Universal
16:9 Fullskjerm
Dolby Digital 5.1, DTS 6.1
84 min.
1

5

Flere hønsehjerner er bedre enn en hønsehjerne

De offisielle verdensmesterne i leireanimasjon, Aardman Animation -- med Nick Park og Peter Lord ved roret, har prestert sin første helaftens spillefilm, *Chicken Run*. Alle som har kjennskap til selskapets tidligere storheter som *Wallace & Grommit*-serien, har sikkert gledet seg lenge til denne DVD-platen skulle komme ut. Spørsmålet er om resultatet er så bra som vi hadde håpet.

Som mange andre har undertegnede stor sans for *Wallace & Grommit*, de to har masser av personlighet og sjarm, og filmene om dem har en varm og underfundig humor plassert i et skikkelig Reodor Felgen-aktig univers. Kortfilmene fra Aardman har slått meget bra an hos publikum verden over (og vunnet flere Oscar-priser), og ønsket om en langfilm har vel vært unisont.

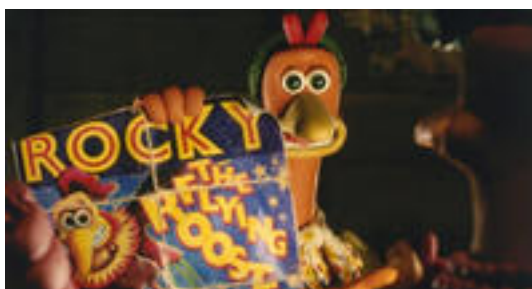

Resultatet er

Chicken Run, historien om en gjeng høner som er lei av livet på hønsegården og helst vil være frittgående uten gjerder rundt seg. Lederen deres er den ukuelige høna Ginger (Julia Sawalha), som stadig kommer på nye utbryterplaner -- som alltid mislykkes. Hønenes interesse for å finne friheten øker betydelig når bondens pengegriske kone får ideen om å legge om produksjonen fra egg til ferdiglaget kyllingpai! Mens bonden bygger paimaskinen på låven, forsøker hønene å finne en måte å fly over gjerdet fra sin konsentrasjonsleir-lignende innhegning, og hjelpen kommer en dag ovenfra i form av den amerikanske hanen Rocky (Mel Gibson).

Rocky kommer faktisk flygende inn i hønsegården, og hønene mener han kan lære dem det de trenger for å ta av for egen maskin - noe yankee-hanen går med på for ikke å bli utlevert til sirkuset som er på jakt etter ham. Han unnlater å fortelle sine kvinnelige kollegaer at han selv har hjelp av en kanon i take-off øyeblikket, og til tross for intens trening i verpeligaen blir det liksom aldri noe fart på selve flyvingen. Til slutt må andre krefter og massiv felles innsats til for å redde

hønsegjengen fra slaktemaskinen.

Etter nylig å ha sett de to *Toy Story*-filmene er det nærliggende å trekke visse paralleller, ikke minst når det gjelder castingen. Et slående trekk med de to *Toy Story*-filmene er hvor godt karakterenes (engelske) stemmer er tilpasset personligheten og oppførselen, noe man dessverre ikke helt kan si om *Chicken Run*. Julia Sawalha (mest kjent fra tv-serien *Absolutely Fabulous*) klarer etter undertegnedes mening ikke å gi nok dynamikk og intensitet til høna Ginger. Mel Gibson blir liksom aldri helt hanen Rocky, heller, og dermed sitter man litt igjen med følelsen av å se på en dubbet eventyrtelling i barne-tv stil.

Enkelte av «hovedpersonene» har bedre casting, spesielt er Miranda Richardson god som den noe ondsinnede bondekjerringa, Jane Horrocks er fenomenal som den totalt hjernedøde høna Babs, Lynn Fergusons skotske dialekt er meget passende til den langt med intelligente Mac (med noen velplasserte språkvitser fra Rocky, selvsagt), og Benjamin Whitrow gjør en bra figur med stemmen til den aldrende hanen Fowler. Personlig falt jeg for de to tjuvradd-rottene som skaffer hønene alt utstyret de trenger i hønsegården. De to har nesten mest personlighet av alle karakterne i filmen, og har meget passende stemmer også. Men de to hovedrollene er altså ikke helt der oppe hvor de burde vært.

Det skulle være unødvendig å si, men animasjonen er selvsagt utrolig bra laget. Park & co har virkelig fått mye ut av noen pakker Plastilina :-). Det mest geniale er nesten hvor bra og velmodulerte ansiktsuttrykk de får til. Bare det at det tok en uke å fullføre noen sekunder ferdig film er nok til å ta av seg hatten i beundring.

Utgivelsen:

DVD-platen er også en relativt interessant sak med to dokumentarer (i uvant amerikansk stil sammenlignet med selve filmen), begge dessverre preget av «promo»-stil med lite matnyttig stoff. Et kommentarspor med Nick Park og Peter Lord er det mest interessante av bonusmaterialet, men de to er ikke så veldig festlige å høre på, er jeg redd. Mest for spesielt interesserte. Ellers finner man noen tekstsider, trailer, selvsagt en del «easter eggs» (detaljer om filmen), en «read along»-variant der en amerikansk stemme forteller highlights fra historien på 15 minutter (hallo?), og en panikk-knapp(!). Bildet er i 16:9 fullskjerm (1.85:1), og lydsporene finnes i både DTS ES 6.1 og Dolby Digital 5.1. Egentlig blir det nokså likegyldig hvilket av de to sporene man hører på,

for surroundbruk er meget begrenset uansett, og miksen er svært dialogorientert (noe som igjen fører til at man mister litt av «tilstede»-følelsen underveis). Oppsummert en bra, men ikke en suveren DVD.

Jeg satte på denne filmen med en klar forventning til en stor opplevelse, og da er det lett å bli litt skuffet. Som nevnt er det noe med stemmene og delvis lydмикsen som skaper en liten distanse til det som skjer på skjermen, og dermed ble jeg liksom aldri helt med på eventyret. Kan hende fungerer filmen bedre for andre, og ganske sikkert med et større publikum enn en mann omringet av sitt hjemmekinoanlegg. :-) Filmen og historien, til tross for sine referanser til klassiske fengsels-, krigs- og fangefilmer, ga ikke den godfølelsen jeg hadde håpet på, men med en sterk DVD-utgivelse og litt ekstra goodwill for innsatsen, ender Aardmans første helaftens DVD på en femmer.

Anmeldt av PHB, 09.11.00

Anmeldelsen ble opprinnelig publisert hos Hjemmekinoguiden DVDnett.no

Ja

[aardman_ChickenRun_cover;](#)